

GHIMPELUL

UNU ESEMPLARU

Acéstă fóiă ese uă dată pe septemănă :

DUMINECA

Abonamentele se începū numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiulū Românū, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții sēi, sēu prin postă trāmițēndū și prețulū.

50 DE BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe annū pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate annū.	12 —
Pentru districte pe annū	27 —
Pe 6 luni.	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciulū ciuruitū alū GHIMPELUI

Paris, 13 Iuniū. — Mac-Mașon, primindū pe reprezentanții gasetelorū conservatōre, a exprimatū profunde sale păreri-d-rēū că nu vede viindū asemenea deputațianū și din partea foilorū umoristice din Paris, singurile 'n contra cărorā vîrfulū spadei sēle n'are destulă ascuțire.

Versailles, 14 Iuniū. — Interpelarea lui Gamā-bētā în privința suprimării fōiei *le Corsaire*. s'a desvoltatū pe tăcute 'n Adunare. Guvernulū a răspunsū că *Corsarū* va să dică, după dicționarū, hoțū de mare, piratū, și prin urmare generalulū Ladmiraull d'aia l'a suprimatū, fiind-că conservatoriū vorū să stārpescā chiarū și numele de hoțū cândū ilū pōrtā altū cine-va de câtū conservatoriū.

Madrid, 14 Iuniū. — După *l'Imparcial*, Don Carlos arū fi declaratū că, deca 'lū vorū alege președinte alū Republicei isponiole, renunțā la ori-ce pretensiune pentru corōnā și e dispusū a 'nceta și jafurile ce face cu carlistiū sēi în numele dreptății, umanității și legitimității.

Barcelona, 14 Iuniū. — Popa Santa-Cruz se aflā 'n cea mai grozavā iritațione, aușindū că 'ntr'ūă țērā jā-fuitā totū de carlisti ca și Ispania s'arū fi aflāndū unū ore-care Popa-Tache, ce cutēzā a se lāuda că 'lū întrece în totalū și în tōte. Pe d'ūā parte Popa Santa-Cruz a provocatū p'acelū Popa-Tache la unū duelū de mōrte în care armele 'nrebuiņate să fie crucea și pāmētufulū, borecanulū și ciomagulū, ērū pe d'altā parte, ca să 'și arēte superioritatea 'n vitejiā și 'n putere a proclamat Republica catolicā, silindū pe toți ucenicii sēi s'o recunōscā și să i-se 'nchine.

REVISTA POLITICOASĂ

Bucurescū, 2 Viginate. 1873.

La noi tōte mergū atâtū de anapoda, în câtū atunci, cândū se 'ntēplā și ceva cum se cade, pare că e unū ce cu totulū estraordinarū.

Atātū de multū s'a 'nvēțatū lumea ca pe turma de ouī s'o totū mănānce lupi, în câtū e ceva monstruosū, ceva ne mai pomenitū cândū se 'ntēplā ca și ouile să musce, să rānescā sēu să mănānce unū lupū.

Astū-felū se 'ntēplā astāđi c'ūā 'ntēmplare fōrte frēscā.

Din svonū — căci noi n'amū vorbitū despre ea

de câtū în trecētū — din svonū cititorii noștri trebuie să fi audītū că d. C. Bosianu, unchiașulū cu barba albā, și-a datū demisia din mare dascālū la facultatea de strimbu din Bucuresci, din cauza pechlivānielorū și iuskiuzarlikurilorū lui Sirmā. Catedra, rēmāindū veduvā, i se cāntā unū veduvū din ciocoime și se gāsi vrednicū de dēnsa Alecako Lachovarys ca să predea ca suplinitorū strimbulū romanū. Nu e trēba nōstrā să spunemū că studentii ridū de dēnsulū pēne se strimbā, căci nu scie citi lātinesce, ba în genere nici nu mai vinū pe la clasā : ceea ce vremū să spunemū, este că catedra se puse la concursū și se presintă ca candidatū Ionicā Lachovarys, fostulū procurorū generalū la curtea de apelū, lāstunașulū cu geamū în ochi pe care lumea ilū admirā în șirurile milițienilorū din Bucuresci pentru mina'i cea boblēțā și pentru mersulū celū de gāscā, care cu tōte acestea i-a atrasū gradulū de hondrofițirū.

Însē, după legea cea nelegiuitā a distrucțiunii publice, concursulū avea să se ție la Eși și juriulū să se formeze din dascālū Universității d'acolo, care nu pré iubescū pe ciocoi.

Kir Sirmā își facuse dētoria pēne în capētū, numindū din parte'i pe Hais-cea-Viorēnū! și alți membrii câtū se pōte de bine-voitori. Cu tōte acestea sōrta fu adversā și noroculū d'astā-datā, deschidēndū și ochii, se feri d'a cădea orbesce pe ori-cine s'o nemeri.

Mai antāitū candidatulū fu întreatū de ce naționalitate este.

— Cum de ce nașionalitē? Gumin!

— Rumīn? Apoi de ce nu scii să vorbesci romānesce?

— Cum nu scii? Cum vgețēi să vōgbescū?

— Pronunțā pe r cum se cade! Dērū ce spui d-ta că ești Romānū : n'amū vedūtū noi pe unii din familia Lachovarys iscāliti în adresa către starostele consululū grēcescū și în care spuneau că suntū « greci *provisoriū* stabiliți în Romānia »? D-ta ești neamū de Grecū, domnule! S'aduci acte prin care să dovedesci că te-ai împāmēntenitū!

Tura-vura, acestū hopū se sārī, și se vede că jurații din juriū s'au mulțāmitū cu esplicările ce li s'o fi datū, pe care noi nu le cunōscemū.

Prin urmare candidatulū fu admisū la concursū. Dērū altā torōpā se ivia acum : n'avea cu cine să concureze!

Prin urmare dascālū din Eși treburā să procēdā la unū esamenū, ērū nu la unū concursū, și acelū esamenū se și 'ncepu.

Din nenorocirea aspirantului ēnsē ș'aci se manifestā persecutarea sōrtei și ticāloșia noroculū, căci nu se scie prin ce drācie de 'ntēmplare se brodisce ca 'n comisiune să fiā și dascālulū d. Suciū sēu mai bine Sucitu, și d-sea 'i facū nisce întrebări atātū de sucite și de rēsucite, în câtū omulū nostru rēmase cu gura 'nchisā fără a scie răspunde ceva.

— Aferimū! ce mai procopsēlā de 'nvēțatū! se dice c'arū fi esclamatū unulū din membrii retrāgēndu-se la chibsiure.

Și chibsiurā, și 'și făcurā procesulū verbalū, și eșirā cu elū, și 'lū citirā, și unū risū generalū pufai pe toți, aușindū că fostulū procurorū generalū se respinsese în genere.

Ei, și ce e deca s'a respinsū?

Ce e? Eca s'a făcutū gaurā 'n cerū și pāmēntulū s'a cutremuratū că unū noū ciocoiū a fostū declaratū ca incapabilū d'a 'nvēța pe tinerii romāni strimbulū romanū, elū care nu e mai mare de câtū unū studentū din facultate!

Romānulū s'a apucatū să esplice care a fostū cauza pricinii ce a provocatū respingerea și, cu multā dulcēțā pe buze, rădicā 'n cerū pe odrasla boierēscā. Cātū despre *Pressa*, nici că mai e de vorbitū : dumneaiei se rāțoiesce ca uā lelițā de Dudescu și cere să se iea mēsuri în contra moșicilorū de la Eși, cari au îndrāznitū să facā acestū afrontū unū vlāstarū atātū de ilustru. Fulgerile lui Joue Olimpiculū cândū se 'mbēta de nectarū, trāsnetele grozave ale lui Vulcanū celū schiopū, ciocanele Ciclopilorū și Centimanilorū ai cărorū descendinți suntū covacii, potcovarii și ferarii, tōte s'au îndreptatū în contra *frāpciuinū* din Eși, care nu scimū cumū va scāpā din acēstā baie de aburū prin care are să trecā.

Cu tōte astea *Pressa* nu e mulțāmitā nici cu ocările sēle, nici cu complezența *Romānului*, ci mai cere să se iea *grabnice* mēsuri pentru regularisi

rea obraznicilor de dascăli, pe care'i delară ca incapabili, ca moșieri, etc.

Etă d'érü că uă dată îndrăzniră ouile să musce pe lupi, și pământul s'a sguduit, éru cerul e amenințat să fie datu josu de năpraznicu de la *Pressa*, déca nu li se va face pofta.

Noi unii mulțămim dascălilor din Eșt pentru ceea ce au făcutu, nu fiindu c'au respinsu pe candidatu, ci pentru c'a datu ocaziune studenților d'a fi scutiți d'a mai învăța strimbulu.

Ierü pléca și, d'astă dată pléca seriosu.

Așa spune uă telegramă a lui *Tagblatt* primită de la București, din isvóre oficiale, oficialissime.

Da : pléca Don Carlos, pretendentul la peirea mălăieților de Români, și pléca după ce și-a trimisü vre 5—6 vagóne de kalabalik cu *Vembaleur* de Wei-mir, éru acum, cu plecarea altei persóne la Neuwid, încă vre 5—6 totu de calabalik.

Acum 7 ani venise c'unu singuru gemântănașu : acum pornesce 10 — 15 vagóne de lucruri și de bogății.

Frumósă trebușórá!

Cu tóte astea, chiaru d'arü fi să i-se mai dea 10—15 vagóne de kalabalik, totu arü face bine să ne lase 'n pace, căci, d'o mai sta, n'are de unde mai eși lapte din vacă, căci a ajunsü cadétură de totu, éru d'o pleca, apoi celü puținü scimü că ce om face noi o facemü, éru nu leprele străine.

D'arü fi d'érü adevérata povestea lui *Tagblatt*, apoi noi amü începe să punemü altă arie la vechiulü cântecü :

Ia'ti *lădița*
Și *cheița*
Și te cară
Ađi din țeră
Căci Români nu mai vorü
P'unü Don Carlos Domnitorü.

Cuza s'a 'ngropatü : Dumneđu să'lü ierte și țerăna să i se pară ușoră.

Cätü despre odihnă, ea nu 'i póte fi de cätü bună, pentru că lacrimelē și obida jeltitorilor de meseriă au fostü indestulü de 'mbelșugate.

Ș'apoi unde mai pui că mai are să ție încă trei luni doliulü *Trompetei Cărpacilorü*! Asta nu e lucru de glumă, și, déca *Justinianu* arü invia din morți, arü fi nevoitü să iea măsurü in contra bocitorilor publici, care facü uă teribilă concurență ciocilorü și întreprindătorilor de pompe funebre, între care figuréza și municipalitatea din București.

Și fiindü că veni vorba despre municipalitate, hai să spunemü că *Ministorulü oficialü* de ađi ne dărui ca peșkeșiu pe burtosulü Costică Brăilov ca primaru, ajutatü de dulcele, și inocentulü Costică Vălénu sin rabinulü, împreună cu alți căți-va.

De mirare a crescutü la noi moralitatea sociale!

Vodă Cuza fu răsturnatü între altele și pentru imoralitate, și cu tóte astea Costică Brăilov atatu de multă moralitate, onestitate și demnitate desvoltase ca ministru la 1862, in cätü trebui să i-se puie pecetea de «bine-meritü» in frunte de primulü ministru Barbu, care a doua-đi fu trimisü pe lumea de veci.

D'érü să lăsamü aceste comedii pe séma gazetelorü glumețe, și noi să venimü la 'nregistrarea încă a douē fapte mai 'nainte d'a isprăvi.

Conu Alecu Corlată-sécă, vestitulü «vechilü nevrednicü» «surghiunitü la Cernica și Căldărușani» «dibaciulü administratorü alü veniturilorü bisericelü Amza» se cređu isbitü in moralitatea, onestitatea și demnitatea sea ca să rămăie alături cu noulü primaru și și dete demisia.

Asemenea făcu și d. *Pungă'lü*, adică Pangălü. *Pressa*, de câte-va ăile încóce, vrëndü să ne aréte in ce este speciale acest inteligent și învățatü borțosü, nu vrea să 'lă numéscă de cätü *Pungă'lü*,

ș'acésta tocmai cu câte-va ăile înainte d'a dimisiona.

Déca d'érü chiarü *Pressa* vorbese de *pungă*, cândü e vorba de d. Pangălü; déca péné și d. Pangălü a pututü să 'și umple *punga*; apoi ce trebuie să fi făcutü ceilalți borțosi din ciorda!

Mai mirați-ve acumü, déca vé dă mâna, cine «răsipese banii comunei» și cine face «hoții» cum a ăisü kir Nae Iónidis bacanalü!

MORALITATEA SOCIALĂ CREȘCE

II

Spre a potoli curiositatea cititorilor de a afla mai curëndü cine suntu personagele notate in numărulü nostru trecut, și spre a ne ținé de cuvëntü—nu énsé ca óre-cine, care promise Ieșenilorü și chiar unei țeri întregi, pe marea sea parolă de onóre (?) că le va da marea cu sarea și care in urmă le luă și cenușa din vatră spre a ne ținé de cuvëntü ca să nu fimü și noi tacași ca acelü papă lapte, să începemü a țesăla pe cei ne dărăciți! Și să'i periem după cum se cade, ca dóră vomü puté reuși a face ca cöda pescelui să rămăie ne stricată. Și acésta din causă că la noi, ne mai esiständü in partea sociale uă clasă de boeri protipendadă, care s'a dusü de multü dimpreună cu gugiumanele lorü, luându-le nisce parveniți și renegați, să ne ocupămü cu amorțita clasă a birocrăților care a începutü a escela in giumbușuri prin grădinile de țucsuială, care este moda ăilei, privindu-se in oglinda depravațiunei, care și acesta nu este de cätü fructü alü civilizațiunei streine, in care progresămü cu iuțela aburului.

De uă dată cu introducerea grădinilorü chefitóre, începu și devoltarea corupțiunei in tótă splendoréa ei. Lucsulü le acoperi vederea, strivi pudórea, esilă morala, se introdu-se elü in loculü lorü, in cätü abia 'și mai potü găsi adăpostü in förte pucine case, tremurändü de frică spre a nu fi alungate și d'aci ca de pretutindinü.

Prostituțiunea e in apógeulü sêu : in locü să fie alungată cu oróre, e din contra aplaudată, încuragiată, mulțămită creerilorü apoși ai unor părinți care dau rele exemple copiilorü lorü, precumü se vede pe fie-care ăi.

Să-i pecetluimü d'érü precum pecetlui Vodă Cuza pe actualele primaru de *Las-Brăilas*.

Pe cândü domnia cucóna *Moralitate*, nu se vedea mama de familie, cu ficele prin grădinü publice, bëndü și mănecändü in comptulü pudórei ficei, lăsându-i drumü liberü spre a fugi cu ori care îi va eși înainte ca să fagă cu ea, și in urmă să i se impue a o lua de nevastă, făcându'i și zestre spre a'și puté masca nerođia făcută și care îi atrăgea póte nenorocirea din causă că nu scia in ce căduse.

Să stămü aci cu aceste casuri pe care le vomü trata la timpulü și loculü lorü, și să începemü cu madam Flécü, născută Barlaboiü.

Joimărița Flécü, după uă creștere ciocoiéscă, adăpată și de morală ciocoiéscă, făcu ce făcu și și găsi unü paravanü de bărbatü june și nu uritü, precumü era și dumneiei, și se imperechiară, trăiră cätü-va timpü, d'érü bărbatulü făcu prostia—după cumü ăicü ficele Evei de pe trotóre — făcu nerođia de a o iubi, lucru förte naturalü ca unü bărbatü să și iubéscă jumétatea sea, precum este naturalü ca și femeia să și iubéscă pe întregulü seü, ceia ce se 'ntéplă förte rarü in timpü noștri.

Bine réu, perechea noastră o duse cum o duse vre duoi anișori, cu hăis și cea. Pentru că dumneiei nu și putea uita educațiunea ce avea, începu să cam facă cu șoldă, cam lipsea d'acasă, totuși nerodulü sêu de Flécü, nu i observa, nevoindü a o jena in plăcerile séle *inocente*.

Nu trecu multü, și madam Flécü începu a sări

ca uă turturică fără a ripi din cracă in cracă, făcëndü și aruncändü la ochiade fulgerátóre mai anteiü lui Bărbucică, care la rândulü seü i le mai indulcea cu acad ele și gură dulce.

Bărbucică, ca curtesanü publicü de meserie, îi fucu recomandățiune și altorü persóne de trampa sea, și d'aci țin-te pânză.

Nenorocitulü de bărbatü, cândü se desceptă din somnülü amorului sêu, era și datü pe bete, chiarü cu ajutorulü ărintelü coconiței, sub motivü că bărbatulü sêu e unü bețivü și că dumneiei nu i mai permite *amorulü* propriü a mai sta după unü paravanü care i se pare că se clétină pe picioare, și astü-felü—precum avurămü cinste a vé spune—ii dete cartea lui răvașu-de-drumü, și ea sbură pe uă cracă mai puternică, care profesă mai multe morale, după timpü și împrejurări.

Scandalulü ce se produse in societate fu primulü succesü gloriosü alü coconiței, care, mai nainte de a se atărna de acésta cracă puternică, mai are și următórea istoriórá, ce face parte din pagina vieții séle conjugale :

Să nu credeți că e farsă!!

Intr'una din ăilele anului mântuirii 1870, luna Ianuariü, după prealabila înțelegere ce avusese cu iubitulü sêu D. *Sterge-totü, răgușitulü*, de a se introduce in casă pe feréstră in timpurile întunecóse, spre a nu fi vedütü de cine-va, pusese uă butie golă sub ferestre, ca in casü de a trece cine-va pe stradă să se póta ascunde vederilorü acelorü trecători.

Scara de fringhie era aci, ba încă pe acelü timpü acésta scară a fostü dusă, dintr'ua neexplicațiune, și pe la una din autorități cu numele șefului căreia se servia răgușitulü, fără chiarü să viseze diplomatulü nostru, care își indeplinia datoria postului sêu intr'unü birtü francesü ca și subalternii sêi prin diferite cărciume, negreșitü după esemplulü sêu.

La ora fixă, coconița Joimărița era la feréstră, gata la postulü sêu, fidelă nu bărbatulü, ci promisiunei cădéturē de răgușitü. Inimiórá i palpita de nerăbdare : aseptă, și ierü aseptă fără să póta vedé pe iubitulü visurilorü séle. Oftatul. O podidi cu imbelșugare, și cu tóte astea semnalulü convenționalü nu se auđia!

Asceptă uă oră, douē, trei, patru, péné se făcu ăiuă și totü nimicü! Se scólă fericitulü bărbatü, vine in camera sea s'o viziteze, o găsesce la feréstră, și'lü prinse mirarea vedëndü-o pînă 'n ăiuă la feréstră in plină toaletă și cu ochii bolboșaiți de ne odihnă. Sërmanulü se sperie cređëndü că e bolnavă! O mângăie, o întreβά ce are și cum de s'a sculatü așa de diminéță?. Ea oftéza fără a-i răspunde nimicü, și elü alérgă la doctorü ca să și scape aubita jumétate ne nenorocirea ce a isbitü!

Pînă să se întórcă de la doctorü, madam Flécü primi următorulü biletü :

Scumpa inimelü mele,

Fatalitatea se vede că ne persecută. Nici Samurache nu credü să fi tremuratü cätü amü tremuratü eü astă nópte sub ferestrele casei tale! Se vede că ingratalü tău de bărbatü a aflatü hotărărea noastră și, ca să și resbune, ne-a furatü scara fericirei noastre ce sta ascunsă in butia de sub feréstră. Omulü ce pusesemü să păđéscă a dispărutü dimpreună cu fericirea noastră.

N'amü fostü așa de nebunü nici chiarü cândü m'a gonitü nevasta mea. Arđü de nerăbdare a te vedé și a te îmbrățișa : ai milă și nu mă lăsa să mă consume foculü amorului têu. Scii că chiarü banii imi lipsescü spre a'lü mai potoli cu unü stosișorü. Trimite-mi ceva, și inima mea inflăcărata își va inapoia cu prisosü!

Fidelușulü inimelü tēle
Răgușitulü.

Madam Flécü, citindü cu nerăbdare eleganta și

infocata'i scrisore, se mai liniști, continuându cu of-tatul.

Se puse la măsă și luă condeiul ca să răspundă iubitului inimii sale.

«Adoratul meu!»—Abia apucă să scrie acestă cuvânt, și auzi trăsura ce se opri la scară. Mototoli hirtia și o aruncă în sobă.

În acestă momentă intră bărbatul cu medicul, și acesta începu a examina pulsul care începuse a se maliniști din momentul ce primise scrisorea.

(Va urma).

F.

BETIA DE CUVINTE

Sub acestă titlu, celebrul Titus Livius Maiorese scrisese în *Convorbirele literare*—numite *convorbiri* pentru că nu convorbesc nică uă dată—uă critică asupra publicațiilor din *Revista contemporană*.

Autorii ultimei publicații s'au făcută focă și étă 'i răspundendă pe rēnda la critica teribilului Titus Livius.

Amă citit și critica și citirămă și răspunsurile și, după cătă amă putută judeca, răspunsurile cam infundeză pe grozavul critic și, din gigantă ce se credea, îl reducă la modestele proporții ale unui pigmeu.

Déră cea-a ce ne prepunemă noi nu este să luămă uă apărare séu alta: ca tótă lumea, ridemă de cei ce sunt de risă și plāngemă pe cei ce sunt de plānsu. Scopul nostru e să facemă uă constatare ș' uă mulțămire.

Cititorii *Ghimpelei* își aducă aminte că d. Titus Livius Maiorese a fostă pusă în caricatură la uă mēsă, fiindă strinsă la peptă uă butilie de vin și bēndă sănētosă cu paharul, éră le întrebarea: «ce faci acolo» respudea că Maiorese Maioritaea Cămarei din care face parte.

Acea caricatură trebuie să 'lă fi pusă tare multă pe gânduri și reputațiunea 'i de omă pricopsită—pătată numai prin sentința consiliului profesoral de la universitatea din București, înainte căruia a fostă dată în judecată și condamnată, cum și prin óre-care incurătară fórte morale la pensionatulă cu pricina din Iași—și reputațiunea 'i de omă procopsită s'a simțită óre-cumă atinsă prin atribuirea vițiului de «betiă».

Multă trebuie să fi suferit d-sea din acestă casă și cu multă grijă trebuie să ne fi purtată Sămbetele ca să ne răspundă. Cu tóte acestea, ca să nu se arēte omă haină, ca să dīcă că nu dă importanță la asemenea bazaconii, se gândi că e mai nemerit să 'și indrepteze săgețile 'n altă parte.

Ș'ășia și făcu, căci inhăță *Revista contemporană* și nu găsi să dea altă titlu criticei séle de cătă «Betia de cuvinte».

Constatarea nōstră este déră că Titus Livius n'a uitat caricatură în care a fostă pusă bēndă cu setea lui Tantală, éră mulțămirea ce 'i facemă e că ne cruță pe noi de fulgerile 'i atātă de fiorose.

Reputațiunea 'i deci de omă trēdă d'acumă încolo póte că va începe să se mai repare, căci îngriji să atribue și altora vițiulă *betiei*, fie și numai de cuvinte, în lipsă de betia cu spirtose, cum o obiceiuesce d-sea.

Ș'acumă, după ce ne amă implinită acestă dētorie, amēndouē foile *literare* își potă rupe fórte bine penele scriindă și prescriindă la rețete în contra *betiei*.

SĂ MAI RÎDEMŪ NITELŪ

Ună tēneră s'afă într' uă dī la uă Dōmnă. Ca ori-ce palavragiū, își petrecea timpul vorbindă al'ndala. D' uă dată, după ce se uită cătă-va timp pe ferēstră, se 'ntōrse și dīse:

— Dōmnă, étă că 'ți sosese bărbatul.

— Ah! domnule, respuse ea, ce ne'ndemănatēcū ești! Nu poți să'mi spu de cătă lucruri neplăcute!

* * *

D-lă B... e d' uă avarițiă estraordinară. Nu de multă cădēndă bolnavă, voiră să 'i aducă doctorulă, déră se opuse cu energiă. Bóla ēnsē deveni gravă și, fără voiă, i s'aduse la căpētăiū luminele sciinței medicale. Abia se 'nsănētoși d. B..., și fu desolată gândindu-se c'are să fie silită a plăti doctorulă. Din fericire îi veni 'n spiritū uă ideă de geniū. Iși puse déră toaleta de gală, se duse la medic, care'lă primi cam miratū, vorbiră uă miă de lucruri și 'n urmă, vēdēndă pe d. B... că se scólă și e gata să plece:

— Mē rogū, îi dīse doctorulă, mē rogū, scumpulă meū domnū, sunteți bună să'mi spuneți cu cine amă onóre să vorbescă?

— Fórte simplu, d-le doctore, suntă d. B....., bolnavulă din cutare locū, ș'amū venită să vē întorcū visita ce mi-ați făcută.

VARIETATĪ

O glumă la betie.—Un predicator din Statele-Unite anume White, căruia datoriele profesiunii nu-i par a fi incompatibili cu uă dulce veselie, se afă într' uă dī bētū mortū. Nesciindă cumă să 'și petreacă timpulă, intră într'unū otelū din a 12-a stradă. Era tocmai prānđul.

— D-lorū, dīse el, dați-mi voe a petrece astă séră cu d-vóstră... Eū suntă bētū de totū și o să ridemū multă.

Priimiră.

Nesciindă că străinulă este unū preotū evangelicū, câte-va persóne propuseră de a se face o cununie; uă jună fată și unū domnū ce erau acolo, plăcāndu-le și lorū astă glumă, consimțiră a face rolulă de căsătoriți.

Ceremonia se făcu cu cea mai mare solemnitate de către reverendulă White, care în urmă făcu cunoscută adunării consternate că elū era unū preotū autorizatū, și că părechea pe care elū o unise, era bine unită, și că numai mórtea singură va putea să mai despartă pe credincioși.

Se petrecu uă scenă sgomotósă: cei tineri cari nu se intilniseră nică uă dată pēnē în acea dī, nu 'și cunoscută de locū nnullū altuia imprejurările vieței de mai 'nainte.

Chiămară în tótă graba unū alderman; déră cu tóte că acesta simpatisa din tótă inima sa cu victimele, nu pută să priimēscă jurământulă preotulă, și certifică că erau legalmente cununați.

Nenorocita păreche părăsi puțină mai în urmă otelulă într' uă trāsura, după ce priimiseră complimentele de condolcanță ale asistenților.

(*Curierulă de Iasi*).

* * *

Ună genaralū încelatū.—Generalulă X i se ura grozovău șēdēndă în casă.

Intr' uă dī se afă la ferēstră și privia lumea care trecea. De o dată zăresce venindă unulă din oficiării sei fără sabiă: lipsă de disciplină înaintea primului șefū!.

— A! își dīce generalulă încāntatū, étă un locotenentū care mē va distra: dece minute de interogatoriū și o lună de arestū.

În vremea acestă locotenentulă se apropiă fără témă, și ajunse la óre-care distanță, de uude voce putea fi audită:

— Hei, strigă generalulă, urcați-vē la mine, domnule, îndată. Oficiarulă ridică capulă și vēdu pe superiorulă séu.

În același timpū, își aduse aminte că ș'a lāsātū sabia acasă. Înțelese déră în ce pozițiune era să se gāsēscă...

Din nenorocire, nu se măi putea întorce îndărătū, căci, fusese vēdūtū desarmatū, și trebuia cu ori-ce prețū să înfrunte pericolulă.

Locotenentulă se hotărāse: intră în casa șefulă séu, și, trecēndū prin anticameră, zăresce o sabiă de ordonanță atirnată la zidū:

— A! dīse elū, étă tocmai ce imi trebuie: Inhață sabia ș'o pune la brău.

Pe urmă ia unū aerū inocentū, intră la superiorulă séu, și oprindu-se la ușiă:

— Generalulă meū mi-a făcutū onórea de a mē chiāma?

— Da, voiamă a vē întreba...

Generalulă se intrerupse îndată.

Locotenentulă își avea sabia!..

— Ciudatū, dīse cu mirare superiorulă, a căruia fisonomiă se schimbă și pe buzele căruia-a trecut unū surisū, ce voiamă se vē întrebū?

Mi-aducă aminte acumū nuvele despre familia vóstră... Ce mai face părintele vóstru?

— Dēcă arū putea cunósce solitudinea vóstră în privința sa, arū fi prea māndru, generalulă meū; din nenorocire însē suntă douē-deci de ani de când a muritū.

Generalulă privi pe locotenentū cu unū aerū încremenitū.

— Astū-felū, continuă locotenentulă a dīce, n u mai aveți nimicū altū-ceva a-mi spune?

— Pe legea mea nu, respuse generalulă. Numai nu ești nică uă dată fără sabiă, căci voiū fi silită a vē pune la arestū pentru uă lună, dēcă nu veți avē arma cu voi.

— Him! mē voiū păzi bine de una ca asta. Așia priviți!

Si locotenentulă arētă cu îndrāsnelă sabia ce îi atārna de brău.

— Da, da, vēdū, scumpulă meū, puteți pleca.

Oficierulă se grābi a profită de permisiune.

Salută pe generalū, părăsi salonulă; și, trecēndū érāși prin anticameră, spanđură la locū sabia de cuiulă séu, și eși din casă.

Generalulă își reluase loculă érāși la ferēstră; revēdēndū pe oficierū fără sabiă, strigă pe nevasta sea. Ea veni.

— Ia, îi dīse elū, ia privesce pe locotenentulă care se duce...

— Ilū vēdū....

— Ilū veți bine?..

— Negreșitū!

— Are sabiă?

— Nu.

— Eī bine, te înșelī: are aerulă că n'are, și cu tóte astea are.

Nevēsta nu face nică o observațiune. Ea era obicīnuită a crede pe bărbatulă séu pe cuvēntū.

Cătă despre locotenentū, plăti numai cu frica; și, profitāndū de avertismentulă datū, nu mai eși nică o dată fără sabiă. (Telegraful)

Doctorulă C. Penescu dă consultațiuni gratuite asupra Apelorū Minerale Feruginoase și la locuința sa de pe Strada Arcului No. 16 lângă Biserica Armenescă de la 5—6 ore séra.

A EȘIT DE SUB TIPAR

MISTERELE UNUI HAREM

(Istoriă criminală turcescă)

TRADUSA DIN LIMBA GERMANA.

PRECIUL 1 LEU NOU.

Se află de vēndare la administrațiunea Presseī, Pasagiul Român.

Typografia Laboratorilorū Romāni, Strada Academiei, No. 19.

— Ah! ah! dulcele noastre speranțe! V'ați dusu! v'ați stinsu! N'a mai rămasu de câtu să plângemū fericirile d'altă dată!
 — Ei! babușelorū — sciti voi că suntū orfanū și cu dare de mână? Și fiindū că voi aveți meseria de jălitore ale repositilorū—v'e plătescū de acumū
 că să 'mī faceți biografia și să mă plângeți cândū voiū muri. Așa e că suntū omū mare?
 — Da, da, așa este, de unde ați datū să isvorască, ca și lacrămile noastre.

— Veți Mare omū, că ne implinimū datoria cu sfințenie? Și d'aceea
 Totū TROMPETA ca sārmanā
 Alērgā după pomanā,
 Erū POPORUL nasarapū
 Sbiarā sārindū ca unū țapū!